

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Holistische behandeling van borreliose "ziekte van Lyme" van zuigeling tot senior

Borreliose is een van de volksziekten en is een ernstige en serieus te nemen ziekte, vergelijkbaar met kanker of aids. Borreliose infectie kan zich manifesteren door symptomen van verlamming tot het punt van lichamelijk letsel, dat kan voorkomen worden door vroegtijdige opsporing. Niet alle patiënten met borreliose hebben automatisch ernstige symptomen. De toestand van het immuunsysteem en de blootstelling aan andere kiemen en toxinen van de getroffen persoon is bepalend voor hoe ver en hoe snel de ziekte in het organisme kan doorgaan.

Een niet herkende borreliose kan echter ook leiden tot een lichamelijk gehandicapte persoon. Vaak moeten maatregelen voor het dagelijks leven worden genomen om de handicap te beheersen. Maatregelen die monetaire lastig maken op een moment dat de ziekte ook leidt tot onaangename gevolgen op de werkvloer. Het kan gebeuren dat de betrokkene zijn beroep niet meer, of het niet meer volledig kan uitoefenen, in ieder geval niet voor zover de handicap zich heeft voorgedaan. Als borreliose niet wordt herkend, kan de ziekte zich ontwikkelen tot een lot dat had kunnen worden voorkomen. Door de hoeveelheid aan symptomen worden bij ons alle patiënten getest op borreliose. Door een levend bloedanalyse en/of bio energetische testmethoden is een borreliose opspoorbaar, zelfs de aangetaste organen. De op maat op elke individuele patiënt aangepaste, natuurlijke, antibiotica-vrije, organisme- vriendelijke en effectieve therapie volgt in de verdere verloop. Naast borreliose testen behandelen wij ook de co-infecties en milieu-toxines, die tegelijkertijd het immuunsysteem verzwakken. De exclusieve en enige behandeling van de ziekte van Lyme is in mijn ogen niet voldoende en niet effectief, maar de co-infecties en milieu-toxines kunnen worden geïdentificeerd en worden evengoed met succes behandeld.

Waar mogelijk moet men teruggaan op behandelingsmethoden die het menselijk lichaam ook zelf toepast. Daarom is het verstandig om de therapeuten te raadplegen die vertrouwd zijn met natuurlijke genezing.

Met vriendelijke groet voor uw gezondheid

Heilpraktiker en Homeopaat

Hp. Patrik Beaumont

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Borreliose – de vaak niet herkend multisysteem ziekte

Borreliose is tegenwoordig geen zeldzame ziekte. Naar schatting zijn er minstens 80.000 tot 100.000 nieuwe gevallen per jaar. Dit is een van de meest voorkomende infectieziekten.

Borreliose is een bacteriële infectieziekte veroorzaakt door borrelia (schroefvormige bacteriën = spirocheten). De ziekte komt voor bij mensen en zoogdieren en kan het hele lichaam van de aangetaste persoon beïnvloeden. Het loopt uit in verschillende stadia en kan een verscheidenheid van aandoeningen veroorzaken, die vaak leiden tot een chronisch verloop.

Borrelia bestaan al een paar honderd miljoen jaar. Een zieke organisme kan in principe goed omgaan met de ziekte en een enkele infectie ook af weren, dit zonder het lichaam over een langere periode te beschadigen. Tenzij het lichaam al verzwakt wordt door andere storingsbronnen / invloeden zoals verzuring, milieutoxines, virussen, bijv. Ebstein-Barr-virus (ziekte van Pfeiffer), overmatige stress, medicaties e. v. m. In deze gevallen komt de uitbarsting van borreliose in het gastheerorganisme voor.

Vanwege de moeilijke diagnose van deze ziekte wordt het vaak slechts een paar jaar na de eerste infectie - veel te laat - herkend, zodat borreliose al in het gastheerorganisme al ruimschoots heeft ontwikkeld. Dit is des te erger, omdat u door het vroegtijdig opsporen veel schade kan voorkomen. Bijvoorbeeld, het beperkte vermogen om te kunnen werken of de arbeidsongeschiktheid vanwege de veroorzaakte handicap door de voorgaande borreliose.

Bij klassieke geneeskunde worden voor therapie meestal antibiotica gebruikt, die vaak leidt tot significante bijwerkingen zonder zekerheid of de geconcentreerd antibiotica-inname die over een lange periode is, uiteindelijk effectief is. Wij gebruiken in onze praktijk organismevriendelijke apparaten voor de diagnose en behandeling van borreliose, evenals remedies die voor de therapeut voorbehouden zijn en niet geschikt zijn voor huishoudelijk gebruik.

Voor een succesvolle therapie moet een therapeut allereerst de goede persoonlijke beginvoorwaarden bij de betrokkene verschaffen. Voor dit doel is het noodzakelijk om het getroffen organisme zo goed mogelijk terug te brengen naar zijn natuurlijke

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

evenwichtstoestand, voordat de intensieve behandeling van de borreliose wordt ingeleid. Het is van cruciaal belang dat de therapeut kennis heeft van de ziektegeschiedenis van borreliose, evenals over bestaande co-infecties om effectief te kunnen behandelen.

Als het aangetaste gastheerorganisme naar een goed intact immuunsysteem gebracht wordt, ondersteunt dit de therapie. Door de parallel aan de borreliose bestaande het immuunsysteem belastende -co-infecties-, kunnen de borrelia grote schade veroorzaken aan het overbelaste gastheerorganisme.

Deze infectie, met zijn complexiteit en analogie met andere bacteriële infecties, kan het best alleen door een deskundige therapeut worden behandeld om niet-kritieke criteria te negeren, zodat borreliose een ziekte van meerdere systemen wordt en veel organismen van de gastheer beïnvloedt. Alleen degenen die de besmettelijke ziekte in hun listigheid begrijpen, kunnen effectief deelnemen aan genezing.

Wat is "(Lyme) Borreliose" - de definitie – overdrachtswege:

Overdracht van Borreliose door muggen

De Borrelia worden voornamelijk door teken doorgegeven. Ook besmetting mogelijk door andere insecten zoals muggen, dazen en luizen, (dus alles wat bloed zuigt) maar ook seksuele overbrenging en een overbrenging van moeder naar kind zijn mogelijk.

Na overdracht van het pathogeen ontstaan in 35% van de gevallen een rode kring op de injectieplaats (Erythema migrans). Na een paar dagen kan het pathogeen zich verspreiden over het hele organisme.

Borrelia bezit verschillende eigenschappen en vermogens om hun overleving in de gastheer te waarborgen, die van groot belang is voor het infectieproces, die altijd voor de gastheer negatief is.

Borrelia heeft de eigenschap om, om hun eigen as te draaien. Ze bewegen zich door deze draaiende beweging in het bloed en de weefselstructuur van hun gastheer. Ze kunnen veranderen, kunnen zichzelf camoufleren en ernstige gevolgen veroorzaken. Hun vermogen om te veranderen en het vermogen om het immuunsysteem van de gastheer te bedriegen, maken ze een slimme en verraderlijke vijand. Het is vergelijkbaar met het veroorzakende pathogeen van syfilis (*Treponema pallidum*). In vergelijking is het ook een helische bacterie en produceert symptomen die vergelijkbaar zijn met die van borreliose.

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Geschiedenis van Lyme borreliose:

Teken, dragers van borreliose

De ziekte van Lyme is in 1975 voor het eerst erkend in de Verenigde Staten, na een uitbraak van juveniele reumatoïde artritis in de buurt van de stad "Lyme", Connecticut. De landelijke ligging van de "Lyme arthritis" - door het uitbreken van ziekten in de zomer - wees erop dat de overdracht werd uitgevoerd door teken. In 1981 werd de kiem van de Lymeziekte ontdekt door Willy Burgdorfer, een Zwitserse onderzoeker en specialist in borreliose.

Burgdorfer geïsoleerde de tot het geslacht *Borrelia* bijbehorende spirocheten (spiraalvormige bacteriën), die in de darmen van de schildteek leven. Vanwege het grote aantal symptomen, Bijv. hartritme stoornissen, geheugenstoornissen, chronische vermoeidheid, enz. werd de ziekte omgedoopt tot de " Lyme-disease" (ziekte van Lyme).

Het genus *Borrelia burgdorferi* (= *Borellia sensu stricto*) wordt in verband gebracht met de *Borrelia* stammen, die in de 1950's geëxperimenteerd werden in het dierlaboratorium op het eiland Plum Island. Hier werd u. a. geëxperimenteerd met bacteriën besmette teken, die als biologische wapen dienen te worden gebruikt. Plum Island ligt op slechts 9 mijl van Lyme. Wetenschappers in de VS suggereren dat het pathogeen door trekvogels en migrerende bewegingen van wilde dieren naar het vasteland is overgegaan. De eerste ziektebeeld vond plaats bij de haven, de veerverbinding naar Plum Island. Het laboratorium op het eiland is nu niet meer in gebruik.

Ziekten met erythema migrans en acrodermatitis chronica atrophicans (Pergamenthuid) bestaan al enkele honderden jaren. Momenteel zijn ongeveer 30 soorten *Borrelia* bekend, die in 1907 na de Franse Bacterioloog Amédée Borell benoemd werden. De verscheidenheid van de symptomen en de ziekteverwekker blijft bestaan, maar hebben zich blijkbaar in de jaren zeventig ontwikkeld. De ziekte van Lyme is de meest voorkomende chronische bacteriële infectie in Europa en vanwege hun diversiteit van symptoom wordt er vaak een verkeerde diagnose gesteld en bijgevolg zelfs fundamenteel verkeerd behandeld.

Borrelia burgdorferi sensu stricto - de veroorzaker:

Borrelia heeft het verbazingwekkende vermogen om het immuunsysteem van de drager te elimineren en daarmee de levenscyclus zonder verstoring door te zetten, ongeacht de oorspronkelijke infectie route. Dat zijn schroefvormige bacteriën (spirocheten), die door de rotatie rond hun eigen as in de gastheer kunnen bewegen. Zij vermenigvuldigen zich door dwarshellingen bij lage zuurstofverzadiging (microaerofiele omgeving) door roterende tegenrotatie rond hun lichaamscentra te draaien tot ze "breken". Dit gebeurt elke 10-24 uur in cultuurexperimenten onder laboratoriumomstandigheden. In relatie tot andere bacteriën is dit

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

een vrij lange generatie tijd (Escherichia coli bacteriën vereisen ongeveer 20 minuten, Treponema pallidum = syphilis heeft 4-18 uur nodig).

Van de Borrelia zijn er ongeveer 300 stammen. In hun celwand bevinden zich 21 plasmiden - ringvormige structuren. De Borrelia heeft hun eigen genen en bemiddelt deze informatie in de gastheer voor de verdediging van zijn immuunsysteem. Op deze manier kunnen ze zelfs antibiotische resistentie als gen informatie overbrengen. Ze kunnen veranderen, kunnen zichzelf camoufleren en ernstige gevolgen veroorzaken. Dit maakt ze een verfijnde en verraderlijke tegenstander - ze zijn zeer gespecialiseerd.

Van de Borrelia zijn er ongeveer 300 stammen. In hun celwand 21 bevinden zich plasmiden - ringvormige structuren. De Borrelia heeft hun eigen genen en bemiddelt deze informatie in de gastheer voor de verdediging van zijn immuunsysteem. Op deze manier kunnen ze zelfs antibiotische resistentie als gen informatie overbrengen. Ze kunnen veranderen, kunnen zichzelf camoufleren en ernstige vervolg veroorzaken. Dit maakt ze een verfijnde en verraderlijke tegenstander - ze zijn hoog gespecialiseerd.

Bestaan vormen van Borrelia:

1. De extracellulaire bacteriële vorm: spirocheten (helische bacteriën): leven in verschillende organen van het lichaam, Lymfeklieren, milt, hersenen, pezen, vet- en bindweefsel, musculatuur
2. Het Sphaeroplast-vorm of het zogenaamde CWD-vorm (celwand deficiënt): Het is een celwandvrije variant en is niet meer als een "gastlichaamsstoornis" voor het immuunsysteem herkenbaar. Het is geschikt om te fuseren met andere vormen van leven - zoals virussen of zelfs mycoplasma 's (zeer kleine, zelf-voortplantende bacteriën).
3. De cystische vorm = kokkoider Morphotyp: sferische metabolisch-inactieve Invallingen van de celwand, die niet aanvaardbaar zijn voor een antibioticum. Deze vorm komt door ondervoeding. Een variant die, als Persister (Latijnse persistere = overblijven) intracellulair, dit wil zeggen binnen menselijke cellen, evenals extracellulaire kan overleven. Uit enkele cysten kunnen weer levende spirocheten ontstaan (gedetecteerd in laboratoriumtesten).
4. Inkapseling: Borrelia kunnen zich binnen één minuut inkapselen en dit zo lang blijven totdat de externe condities voor hen weer zijn verbeterd. In deze vorm kunnen ze tot maximaal tien maanden overleven.
5. Besmetting van B-lymfocyten *: Nadat de borrelia zich aan het lichaam en ook aan de verdedigingscellen hechten, kunnen ze met hulp van enzymen een gat in de celwand maken, de celkern te doden en de cel omhulling als camouflage gebruiken. Op deze manier kunnen zij onopgemerkt door het afweersysteem van de gastheer achter blijven.
6. Replicatie: Borrelia hebben de mogelijkheid om hun genen te repliceren / kopiëren en een onderdeel van een celwanddeel vervangen. De vervanger zorgt ervoor dat het celwanddeel in de gastheer beweegt en er doorheen reist. Zo deflecteren ze de afweercellen van zichzelf.

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Het leefgebied van de borrelia is bij voorkeur de intercellulaire ruimte tussen de cellen. Ze verzamelen de nodige energie uit de collagene vezels (gewrichtssmering, oogvloeistof, naafweefsel en cellaag van het bloed en de lymfevaten, het hart, de ribben en de buik). Hoewel de Borrelia hun energie uit het gelatineuze, kraakbeenachtige weefsel kan krijgen, maar op hetzelfde moment maken ze het ook broos.

*** Toelichting lymfocyten:**

Lymfocyten zijn cellen van het immuunsysteem die binnenvallende antigenen in het lichaam herkennen. Zij kunnen meer dan honderd miljoen indringers herkennen en zelfs weer herkennen.

Deze omvatten:

T lymfocyten: Deze afweercellen worden geproduceerd in het beenmerg. Ze stoten de cellen die besmet zijn door virussen en bacteriën en zich ontwikkelen in het levende organisme af. Ze worden gekenmerkt door de thymusklier, achter de sternum, als volgt: De thymusklier zorgt ervoor dat het lichaam zich kan verdedigen tegen het immuunsysteem van bijna alle vijandige stoffen die het willen beschadigen (bacteriën zoals borrelia, virussen, schimmels en verontreinigende stoffen). De witte bloedcellen (lymfocyten), die uit het beenmerg zijn geboren, leren hun lichaamseigen weefsel te herkennen en ook te onderscheiden van vreemde stoffen en pathogenen, samen met een groot aantal van andere immuun cellen aan te vallen en onschadelijk te maken. Als de lymfocyten dit hebben geleerd, worden ze T (hymnus) lymfocyten genoemd, die van nu af immunkompetent zijn.

B-lymfocyten: Ze vormen antilichamen en hebben immunoglobulinen op hun oppervlak.

De celwand van de borrelia bevat kleine hoeveelheden lipopolysacchariden (LPS), een vet-suiker complex. Het werkt antigeen en leidt tot de ontstekingsreacties van de nieuw geïnfecteerde gastheer.

Toxines door borreliose:

Bacteriën - waaronder Borrelia - kunnen stofwisseling gifstoffen produceren (toxines) en infecteren hun vijandige omgeving ermee. Feitelijk identificeert de borrelia het gastheerorganisme als een vijandige omgeving, omdat het immuunsysteem er tegenaan gaat. Het komt vaak tot ontlading van ontstekingsbevorderende stoffen en tot auto-immuunreacties van het gastheerorganisme door de interactie van de toxinen die vrijkomen samen met de zware metalen in de gastheer. Het is niet alleen de borrelia die in het gastheerorganisme de problemen veroorzaken, maar wel het afval dat ze uitscheiden - de toxinen (Zenuwtoxinen). Ze ontstaan voornamelijk als bacteriën - in het geval van borreliose de borrelia-sterven. Ze kunnen triggers zijn voor de ziektes van de gastheer.

Een dunne, drie laags celwand van borrelia bevat aan zijn buitenste schaal lipoproteïnen - de lipopolysacchariden (LPS). LPS zijn endotoxinen die via sommige tussenfasen ontstekingsreacties veroorzaken in de geïnfecteerde gastheer. Dit vet-suikercomplex van de celwand heeft een antigene werking en veroorzaakt de ontstekingsreacties van de gastheer.

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Toxines kunnen griepachtige symptomen veroorzaken, zoals uitputting, pijn in de ledematen en koorts. Ook lokale huid roodheid, zwelling of oververhitting kunnen optreden op de plaats van infectie (overbrenging, prikplaats). In de chronische ziekteverloop maken toxinen nog vele andere symptomen en problemen (zie Borreliose symptomen).

Onder toxinen onderscheidt men tussen exotoxinen en endotoxinen.

Exotoxinen: Uitstootvergiftstoffen van levende micro-organismen. Staphylococcus-enter toxine behoort bijvoorbeeld tot de exotoxinen en is vaak verantwoordelijk voor voedselvergiftiging.

Endotoxinen: Zij kunnen leiden tot massale weefselschade, koorts en levensbedreigende aandoeningen in het gastheerorganisme (endotoxineschok).

Exo- en endotoxinen zijn door hun lage antigene eigenschappen van het immuunsysteem van de gastheer moeilijk te herkennen, te neutraliseren en te elimineren. Ze zijn zeer persistent in het organisme en blijven langdurig aanhouden. De klachten blijven dus een lange tijd.

Als een organisme met gewone antibiotica wordt behandeld tegen de bestaande borreliose, kunnen de borrelia maar gedeeltelijk worden gedood, daardoor komen in eerste instantie de toxinen vrij, als deze niet uitgescheiden kunnen worden van het lichaam blijven ze vanaf nu in het bloed van de gastheer verspreid. Deze omstandigheid leidt tot verergering van de symptomen, dit gebeurt in alle gevallen na een antibiotica therapie. Ten tweede voelen de overlevende borrelia zich aangevallen en beginnen zich heel snel te vermenigvuldigen en te camoufleren.

Borreliose en auto-immuunziektes:

In principe worden de ziektebeelden van borreliose veroorzaakt door de hoge affiniteit van de borrelia tot de "collagene vezel." Door hun mobiliteit met behulp van gesel kunnen ze makkelijk in de bindweefselvezels "inschroeven". Op deze manier kunnen ze binnen enkele minuten door de gastheer dwalen. Het komt voornamelijk in het bindweefsel (collageen) tot chronische ontstekingsprocessen. De gevolgen zijn vasculaire ontsteking met daaropvolgende capillairversluitingen. Ze leiden tot storingen in de energievoorziening in de getroffen weefsels. Borrelia kunnen bijvoorbeeld doordringen in weefsels, ogen, blaas, milt en lever, in de gewrichten en schade daar veroorzaken. Ze kunnen in collageen waarschijnlijk de toegang van het immuunsysteem ontsnappen. Daar zijn ze ook slecht toegankelijk voor antibiotica. Op de zelfde dag van de eerste infectie kan de bloed-hersenbarrière overwonnen worden en daardoor is de toegang tot de hersenen gemaakt.

Door hun vermogen om het immuunsysteem te misleiden, lukt het de borrelia zelfs om het immuunsysteem te transformeren. De misleiding gebeurt door de oppervlakte-uitstraling van gastheercellen aan te nemen. Ze veranderen hun oppervlaktestructuur zodanig dat ze niet meer onderscheiden kunnen worden van de oppervlakken van de gastheercellen. Als zij door een onvolledige kopie desondanks door de afweercellen als een antigeen worden herkend, kan de verdediging of immunreactie van de gastheer hier niet alleen tegen worden gericht, maar ook tegen het weefsel van het lichaam. De verdedigingscellen vallen het niet meer duidelijk

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

onderscheidbaar lichaamseigen weefsel aan, zoals kraakbeen of zenuwen. **Zo is de auto-immuunziekte bereikt.**

Borrelia behoren tot de bacteriën en delen zich zeer langzaam in vergelijking met de meeste andere bacteriën, elke 12 tot 24 uur. Dit brengt helaas de tijd gerelateerde aanvalbaarheid door antibiotica met zich mee, die gewoonlijk alleen tijdens de voortplantings- of celdelingsfase optreedt. Borrelia deelt zich niet wanneer de omgevingsomstandigheden dit tegenwerken. Ze kunnen tot 10 maanden onbeschadigd afwachten, totdat de omgevingsomstandigheden voor hen aangepast is. Als de milieumomstandigheden voor hen bevorderlijk zijn, delen zij zich met vlagen elke 28 dagen. Ter vergelijking, delen zich soortgelijke bacteriën elke 20 minuten.

Volgens de praktijk van klassieke geneeskunde tegen borreliose is het noodzakelijk om tenminste gedurende 3-4 weken antibiotica toe te passen aan het gastheerorganisme, zodat ten minste één vlag op het juiste moment kan worden bereikt.

Borreliose (Ziekte van Lyme) stadia:

Klassieke geneeskundige indeling van Lyme-borreliose fasen:

Volgens de klassieke geneeskunde wordt borreliose vaak in drie fasen verdeeld:

- Vroege fase / infectie
- Tussenfase
- Eindstadium / chronisch ziek / neuroborreliose

Deze drie fasen kunnen volgens mijn ervaring echter niet duidelijk onderscheiden worden. Zo is het mogelijk dat een fase in het klassieke systeem tot de tussenfase behoort, maar bestaat al jaren, dus eigenlijk chronisch is.

Fase I: Vroege fase Lyme-borreliose:

Het vroege symptoom erythema migrans: Erythema migrans is een zich langzaam verspreidend roodachtige ring die zich uitstrekt van de prikplaats in een ronde vorm. In zijn middelpunt verbleekt het rode, zodat alleen de ring roodachtig is. De erythema migrans telt tot de eerste fase van de borreliose. De aangetaste huid is pijnloos, er komt van tijd tot tijd jeuk of steken voor.

Fase II / tussenfase:

Na een paar weken infectie treden de eerste pijnen in vlagen op. Voornamelijk in de gewrichten als spierpijn, tandpijn, gezichtsverlamming of ontsteking van de hersenvliesontsteking. De symptomen kunnen dan voor weken of maanden niet meer optreden, zodat de patiënt helemaal gezond voelt, tot de volgende vlag begint. Vaak tredt een verhoogde lichaamstemperatuur van het gastheerorganisme op zonder de gebruikelijke andere symptomen van griep. De koortsfases kunnen regelmatig terug komen. De getroffen personen voelen hun verhoogde vatbaarheid voor ziekten. Zij lijden voortdurend aan andere, steeds veranderende

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

ziekteklachten. Begeleid door vermoeidheid en slaphed ondanks goed voor zichzelf te zorgen en zonder fysieke spanning.

Stadium III / chronische persisterende Lyme-borreliose:

De chronische fase wordt gekenmerkt door het feit dat de symptomen geleidelijk stijgen met de tijd of plotseling terugkomen, zelfs na jaren. De symptomen van de chronische fase komen overeen met die van de tussenfase, maar met het verschil dat de borreliose al langer in het organisme voorkomt en schade veroorzaakt - ook op organen. De symptomen zijn cyclisch. De essentiële kenmerken zijn het feit dat de betrokkene meerdere klachten tegelijkertijd heeft of klaagt dat hij niet na zijn laatste ziekte zoals gebruikelijk is hersteld.

Volgens mijn ervaring kunnen deze drie fasen echter niet duidelijk onderscheiden worden. Zo is het mogelijk dat een fase in het klassieke systeem tot de tussenfase behoort, maar bestaat al jaren, dus eigenlijk chronisch is.

Neuroborreliose:

Neuroborreliose is de infectie van het centrale zenuwstelsel met borrelia. Neuroborreliose is te vinden in de tussenstadium - na de vroege symptomen - evenals in de chronische fase die al jaren aan de gang is. Acute of chronische neuroborreliose betekent de verandering of beschadiging van het zenuwstelsel. Naast de vele fysieke symptomen en beperkingen kan de Neuroborreliose de aangetaste persoon ook in zijn psyché, in zijn gedachten en dus in zijn persoonlijkheid, in zijn perceptie en in zijn zelfbeleving nadelig beïnvloeden.

Het leidt tot de functionele verstoring van de cerebrale zenuwen, die zich manifesteert in een halfzijdige gezichtsverlamming - vaak bij kinderen. De aangetaste persoon lijdt aan typische veranderende symptomen, evenals neurologische symptomen en vegetatieve aandoeningen. Zij kan bijvoorbeeld niet meer de aangetaste gezichtshemisfeer controleren of het ooglid niet meer sluiten, een hoek van de mond hangt. Afhankelijk van welke zenuw is aangetast, ontstaan verschillende symptomen en falen.

Zeer vaak wordt het korte tijd geheugen beïnvloed door Neuroborreliose. Het is niet mogelijk om een net gelezen tekst te verwerken, of het is niet meer mogelijk om normaal gebruikelijke woorden te vinden tijdens het formuleren.

Psychologische veranderingen vinden plaats:

- Angst tijdens normale dagelijkse situaties
- Agressie of lusteloosheid - bijvoorbeeld aan hobby's en vrienden
- Problemen met het geheugen; vooral korte tijd en naamgeheugen
- Stemningswisselingen
- Psychische aandoeningen
- Verhoogde prikkelbaarheid tot onbeheerste agressie
- Irritatie en stressintolerantie
- Angststoornissen
- Dwang stoornissen

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

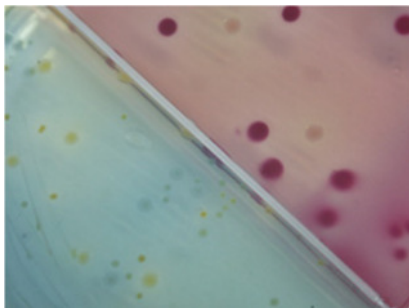
In de loop van de chronische ontsteking van hersengebieden kunnen epileptische aanvallen optreden die voornamelijk kinderen overkomen. De aanvallen zijn verschillend sterk en variëren van het trekken van enkele spiergroepen tot krampen van de armen en benen, mogelijk in combinatie met bewusteloosheid.

Ontsteking van de hersenvliezen door borreliose wordt geassocieerd met nekpijnen, die uitstralen naar de schoudergebieden. Verlammingssymptomen zijn typisch bij geavanceerde borreliose, maar ze manifesteren zich niet alleen als een halve gezichtsverlamming ze kunnen ook optreden als:

- Stembanddeelverlamming (*veranderde stem*)
- Moeilijkheid met de spraak (*tongverlamming*)
- Doorslikstoornissen (*gehemelte-aantasting*)
- Scheel zien (*Oogspieren*)

Als de ziekte door een specialistische therapeut wordt behandeld, wordt de mentale en emotionele conditie van de aangetaste persoon verbeterd. Het immuunsysteem moet dan niet alleen worden ondersteund voor de verdediging tegen borreliose, maar ook voor de verdediging tegen de co-infecties.

In de klassieke geneeskunde toegepast ziekte van Lyme testen:

De meest gebruikte testen bij de ziekte van Lyme zoeken op antistoffen tegen de Borrelia bacterie in het bloed van de patiënt. Bij deze testen wordt de bacterie niet rechtstreeks aangetoond. De *indirecte* testmethode zorgt dat er veel discussie mogelijk is over de precieze betekenis van de testuitslag. Ook testen zoals de LTT, die gebaseerd zijn op andere delen van het afweersysteem, zijn indirect. Bij *directe* testen zoals PCR, kweek en microscopie wordt de bacterie zelf aangetoond en is over de betekenis van een

positieve uitslag weinig discussie mogelijk, maar deze testen zijn om diverse redenen minder gangbaar. Ervaring leert dat de resultaten van verschillende testmethodes elkaar frequent tegenspreken; geen enkele test is onder alle omstandigheden optimaal. N.B.: namen zoals Elisa, LTT of PCR zijn testprincipes die ook voor allerlei andere soorten diagnose (bijvoorbeeld andere infectieziekten) gebruikt worden. Eigenlijk zou daarom gesproken moeten worden van bijvoorbeeld 'Lyme Elisa' of 'Borrelia PCR' maar die toevoeging wordt meestal weggelaten.

Verder kunnen menselijke besmettingen met bepaalde virussen - zoals bijvoorbeeld Epstein-Barr virus - evenals het veroorzakende middel van syfilis, die ook behoort tot de bacteriële groep spirocheten zoals borreliose, vals worden geïnterpreteerd als een positieve borreliose. Te vroeg onderzoeken van het organisme op antilichamen leidt tot fouten, omdat de eerste antilichamen pas naar de eerste twee weken na de infectie kunnen voorkomen en worden gedetecteerd.

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

De bijzondere eigenschap van de borrelia om zichzelf te veranderen en maanden ongemerkt te blijven voor het immuunsysteem, is een andere mogelijke bron van fouten van deze tests. Omdat er op dit moment geen duidelijke en betrouwbare test is, worden slechts een paar kort uitgelegd, maar ze zijn niet van toepassing in onze praktijk.

Lumbaalpunctie:

Een lumbaalpunctie (LP, ruggenprik) is géén 'test' maar een medische procedure voor het verkrijgen van hersenvocht dat vervolgens onderzocht kan worden met een passende testmethode. Bij een vermoeden van neuroborreliose kan, naast een bloedonderzoek, ook een lumbaalpunctie worden gedaan. Het hersenvocht (liquor) wordt dan meestal onderzocht op antistoffen tegen Borrelia. Een lumbaalpunctie wordt uitgevoerd door een neuroloog als er symptomen zijn die wijzen op aandoeningen van het zenuwstelsel. Bij deze tests is de kans groot dat de uitslag negatief is, terwijl iemand wel is geïnfecteerd. Veel neurologen stellen een positieve lumbaalpunctie als voorwaarde voor de diagnose neuroborreliose en dus ook voor behandeling.

DNA of PCR test:

Met deze test worden deeltjes van het spirocheet DNA gedetecteerd in het bloed van de gastheer. Als alternatief kunnen ook urine, weefselmonsters, de huid en het haar als bewijs worden gebruikt. De test laat aanzienlijke fouten zien, net als de lumbaalpunctietest. Vaak zijn er verschillende hoeveelheden borrelia in verschillende monsters of helemaal niet, zodat de methode relatief betrouwbaar kan zijn in de vroege fase van de infectie, maar niet in de chronische fase. In de chronische fase wordt hun betrouwbaarheid geschat op minder dan 30%.

Een recente variant van PCR is PCR-sequencing, waarbij in geval van een positieve uitslag ook nog de exacte code van het gevonden Borrelia DNA bepaald wordt door zogenaamd. DNA sequencing. De sequencing maakt de test extra betrouwbaar en kan laten zien om welke Borrelia variant het gaat, wat nuttig kan zijn bij diagnose, prognose en behandeling.

Elisa Test:

Dit is een op de klassieke geneeskunde gebaseerde medische test, die onderzoekt of het menselijke organisme ooit contact heeft gehad met het pathogeen en daarop reageerde. Er wordt de interactie tussen antigen (borrelia) en antilichamen (immunoglobine) gedetecteerd. Tegen deze test spreekt, dat in een bijzonder vroege antibiotische therapie de vorming van antilichamen wordt onderdrukt.

Antilichaam bloed test:

In deze test wordt de aanwezigheid van de antilichaamtiter in het bloed vastgesteld. Aangezien de antilichamen niet altijd aanwezig zijn in het bloed en - IgM-antilichamen alleen vormen vanaf de derde week van de infectie en verdwijnen na de achtste - kan men mogelijk bijbehorende foutresultaten krijgen. IgG-antilichamen worden alleen gevormd wanneer de patiënt niet langer actieve borreliose heeft. Ze blijven in het bloed, waardoor de patiënt positief kan worden getest.

Als de antilichamen aan het antigeen van de bacterie (Borrelia) koppelen om deze te neutraliseren, kunnen ze niet meer als antilichamen worden geïdentificeerd omdat ze deel

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

uitmaken van het antilichaam-antigeencomplex (immuunsysteem-borreliose-complex). Bij patiënten met ernstige borrelia-infectie worden veel antilichamen gebonden aan de antigenen door de verdedigingsreactie. Dit leidt tot een vermindering van het aantal antilichamen en kan leiden tot een misanalyse.

LTT:

De LTT (Lymphocyte Transformatie Test) is een laboratoriummethode voor de detectie van antigeen-specifieke T-lymfocyten. Het wordt gebruikt bij immunodeficiëntiediagnostiek. Gedurende meerdere jaren is hij ook gebruikt bij pathogeen diagnostiek - zoals bij de diagnose van borreliose.

In deze test worden de lymfocyten van de patiënt gemengd met Borrelia-componenten in het laboratorium. Vervolgens wordt gemeten of deze lymfocyten langzaam of snel vermenigvuldigen.

Er wordt aangenomen dat als de patiënt geen borrelia-infectie heeft, de lymfocyten slechts langzaam vermenigvuldigen, omdat de cellen de Borrelia niet kennen. Als de patiënt met Borrelia is geïnfecteerd, worden de lymfocyten gevoelig voor de Borrelia. Als ze in contact komen met Borrelia in LTT, zoals eerder in het lichaam van de patiënt, vermenigvuldigen ze heel snel. Wanneer de infectie voorbij is gaan de lymfocyten scherp naar beneden. In de LTT wordt slechts een geringe toename gemeten.

Western blot immunoblot test:

Bij de Western blot immunoblot test wordt een vergelijkbaar principe gebruikt als bij Elisa. In dit geval wordt echter niet de totale hoeveelheid antistoffen gemeten, maar de reactie tegen een aantal (10-20) verschillende Borrelia antigenen wordt zichtbaar gemaakt via bandjes in een zogenaamde blot. Dit geeft een meer gedifferentieerd beeld wat bij deskundige interpretatie meer informatie kan opleveren dan de Elisa; zo worden in latere stadia van de ziekte soms andere bandjes in de blot zichtbaar. Wanneer er sprake is van voldoende voor Borrelia specifieke bandjes wordt de blot als positief beschouwd.

Samenvattend:

Geen enkele Lyme test geeft absolute duidelijkheid en testresultaten zijn soms moeilijk te beoordelen. Zelfs als er goede testprocedures worden gebruikt, kan de uitkomst nog onterecht negatief zijn. Met name bij de antistoffentesten hoeft een positieve test nog niet te betekenen dat de patiënt ziek/besmet is.

Wij stellen diagnoses met Donkelveldmicroscopie (levend bloedanlyse), vaak samen met Bio resonantie en biofeedback -onderzoeken.

Borreliose Symptomen:

Borreliose is een multisysteem ziekte en kan samen met co-infecties veroorzaken meer dan

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

200 verschillende symptomen veroorzaken. Deze kunnen het hele organisme beïnvloeden, variërend van eenvoudige griepachtige symptomen, pijn in het bewegingsapparaat tot depressie en mentale veranderingen. De volgende klachten komen vaak voor, sommige enkele dagen en dan zwakken ze weer af. Ze komen echter graag weer terug, zelfs na een lange tijd. Hieronder volgt een lijst van de meest voorkomende symptomen van borreliose en de Co-infecties volgens mijn ervaring:

Vaak voorkomende borreliose symptomen:

- Migrans (erythema migrans)
- Duizeligheid (schommelen, kronkelen)
- Chronische vermoeidheid en uitputting
- Fysiek en / of mentaal verlies van prestatie
- Gewricht, spier- en peespijn
- Hoofdpijn, migraine
- Koorts
- Keelpijn
- Tinnitus, oorsuizen, oor fluiten
- Gezwollen lymfeklieren
- Rugpijn (LWS syndroom)
- Nekpijn (HWS-syndroom)
- Koffie- en alcoholintolerantie
- Visuele verstoringen (zicht visie, wazig zicht, flitsen)
- Slaapstoornissen
- Stemningswisselingen, depressie
- Verspringende spierpijn
- Geheugenstoornis
- Concentratiestoornis
- Innerlijke onrust
- Attention Deficit Disorder (ADD)
- Koude voeten en handen
- Nachtelijks zweten
- Opvliegers
- Allergieën, voedselintoleranties

Soms treden de volgende symptomen ook nog bijkomend op:

Bewegingsapparaat:

- Ontstekingen in de gewrichten geassocieerd met kraakbeenvernietiging (vaak op de kniegewrichten)
- Verhoogde gewrichtskraken tijdens het buigen of knielen
- Carpaletunnelsyndroom
- Hernia
- Tenniselleboog
- Pijnlijke pezen en ligamenten (verdikking van de Achillespezen)
- Gedeeltelijke scheuren van spieren en pezen

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

- Verhoogde basisspanning op spieren en pezen
- Mes achtige pijn in de spieren zonder fysieke belasting
- Hiel of scheenbeen pijn in ruststand
- Osteoartritis / artritis vooral in de heup
- Reumatische klachten (fibromyalgie)
- Slijmbeursontstekingen in de knieën, ellebogen, heupen

Inwendige organen:

- Hartritme stoornissen
- Hartspierontstekingen
- Bloeddrukschommelingen
- Verhoging van de bovendrukwaarde boven 90 mm Hg
- Wazig zicht, verlies van gezichtsvermogen
- Recidiverende conjunctivitis
- Plotselinge doofheid, gehoorverlies, tinnitus
- Vasculaire aandoeningen - doorbloedingsstoornissen op de armen en benen
- Maag darm aandoeningen, darmirritatie, zuurbranden, verandering van diarree en obstipatie, Winderigheid, obstipatie, verlies van eetlust
- Stofwisselingsziekten (schildklierdysfunctie, bloedsuikerschommelingen, hormonale veranderingen)
- Meer intens en onaangenaam geurwaarneming (o. a. bittere smaak)

Huid, haar, nagels:

- Perkamentpapier huid (sigarettenpapierachtig blauwbruin en gekrulde huid)
- Gevoelloosheid
- Eczeem
- kleine roodblauwe "knobbels"
- Zeer droge huid
- Misgevoelens
- Huidaandoening
- Verhoogde hoornvlietvorming
- Broze nagels, nagelschimmel
- Bros haar
- Haaruitval ook circulair haaruitval

Zenuwstelsel (symptomen van neuroborreliose):

- Verlamming (bijv. In de armen en benen)
- Aangezichtsverlamming (facialisparese)
- Zenuwpijn
- Coördinatie stoornissen
- Evenwicht storingen
- Geheugenverlies, herinneringsgaten (met name korte tijd geheugen)
- Verwarring, desoriëntatie
- Krampaanvallen (epilepsie)

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Psyché:

- Depressie
- Neergeslagenheid
- Angsten
- Agressie, verhoogde basisagressie
- Paniekaanvallen
- Innerlijke onrust
- Stemmingwisselingen
- Uitgesproken psychosen
- Verandering van karakter
- Gedragsproblemen

Misdiagnoses wegens onopgemerkte borreliose!

***Er zijn maar enkele ziekten die diagnoseproblemen als borreliose veroorzaken.
Borreliose wordt vaak niet herkend of verwaarloosd.***

De ziekten die onjuist in de reguliere geneeskunde worden gediagnosticeerd, zijn vaak:

- CVS (Chronische Vermoeidheidssyndroom)
- MCS (Multiple chemicaliën overdraagbaarheid)
- Psychosomatische stoornissen
- Multiple Sclerose
- Parkinson
- Alzheimer
- Sarcoïdose
- Fibromyalgie
- Lupus
- Artritis
- Migraine
- e. v. m.

De symptomen van bovengenoemde ziekten komen overeen met de symptomen van borreliose, maar zijn vaak verkeerd gediagnosticeerd, waardoor de patiënt verkeerd behandeld wordt. De symptomen worden niet verbeterd en de patiënten situatie wordt vaak verergerd door pijnstillers (bijvoorbeeld Cortisone).

De bijwerkingen van Cortisone toediening zijn meestal:

- Stofwisseling stoornissen
- Verhoogde bloeddruk
- Vet- en wateropslag in het lichaam
- Verdunning van de huid
- Verlamming
- Depressie
- Slaapstoornissen

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Borreliose Co-infecties:

Het feit dat borreliose kan verspreiden in een gastheer is te danken aan de samenwerking van verschillende pathogenen. In het volgende worden ziekteverwekker gepresenteerd die parallel actief zijn aan de borreliose. Deze compliceren de behandeling van borreliose door hun symptomen, waardoor de therapie van borreliose steeds complexer wordt en daarom een ervaren therapeut nodig hebben.

Niet alleen de Borrelia bacterie hoeft verantwoordelijk te zijn voor de klachten. Teken kunnen ook besmet zijn met andere bacteriën, die de zogenaamde co-infecties veroorzaken en waarvan de symptomen vaak overlap vertonen met die van de ziekte van Lyme. De onbekendheid van het gelijktijdig met borreliose bestaan van deze co-infecties is groot. De meest voorkomende co-infecties zijn: Bartonellose, Ehrlichiose, Babesiose, Rickettsiose en de door Mycoplasma's veroorzaakte ziekten.

Mycoplasma:

Het mycoplasma zijn de kleinste, zelfstandig reproduceerbare bacteriën. Zij hebben voor hen groei het door de gastheer beschikbaar gestelde cholesterol, evenals de Amino- en vetzuren nodig. De gastheer wordt chronisch ziek. Het door mycoplasma veroorzaakt ziektepatroon is vergelijkbaar met die van borreliose. Deze omvatten vermoeidheid en uitputting.

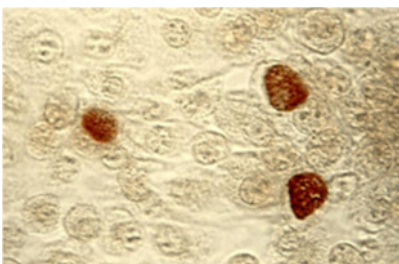
Schimmelinfectie door Candida:

De darmflora bevat gistzwammen voor de spijsvertering. Normaal gesproken is er een balans tussen de darmmicro-organismen en het immuunsysteem. Als een schimmel overgroeit plaatsvindt zoals schimmelinfecties in de mond, keel en slokdarm - verzwakt de schimmel het immuunsysteem. Oorzaken kunnen bijvoorbeeld worden veroorzaakt door een te veel suikergebruik tijdens een antibiotica behandeling. 85% van de mensen dragen de Candida-schimmel overmatig in zich.

Worm en parasietenbesmetting:

Men kan zich gemakkelijk met wormen infecteren, Bijvoorbeeld door onzuivere zuivel, groente-, vis- of vleesproducten. Katten en honden kunnen ook gevaarlijke soorten wormen door te geven. Regelmatige wormkuren worden daarom aanbevolen voor huisdieren. Als de wormen geneutraliseerd worden in het menselijk organisme, wordt de behandeling succes van borreliose vaak verbeterd.

Chlamydia:

De infectie door chlamydia veroorzaakt soortgelijke symptomen, zoals de borreliose infectie. Daarom worden ze vaak niet herkend als een co-infectie en dan ook niet behandeld. Men krijgt pijn in pezen, zenuwpijn, en pijnen in verschillende gewrichten. Oogontsteking en blaasbranden kunnen ook optreden. De chlamydia zijn de kleinste bekende bacteriën en kunnen zowel seksueel als door smeringsinfectie worden overgedragen. Als een

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

ongemerkte kiem leiden ze tot de steriliteit van de vrouw. Zij nemen hun energievoorziening van de Adrenalintriphosphat (ATP) van de gastheer en zijn geassocieerd met meer dan 80% frequentie samen met borreliose. Chlamydia pneumoniae wordt overgedragen door druppel infectie - Bijvoorbeeld hoesten - van mens tot mens en leidt tot:

- Sterke roodheid van de oog aderen
- Lichtgevoeligheid
- Slechte zicht
- Droge slijmvliezen
- Frequent rochelen
- Terugkerende keelpijn
- Aanhoudende hoest
- Spanning in het borstgebied
- Bronchiale ontsteking

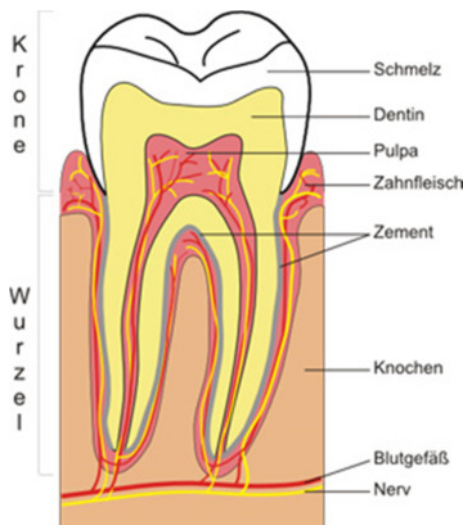
Chlamydia trachomatis leidt vaak tot:

- Urinebuisontstekingen
- Ontstekingen van de baarmoederhals
- Gewrichtspijnen in de vingers en tenen
- Hartsteken en overmatige hartkloppingen
- Prikkelbare blaas
- Onvruchtbaarheid
- Blaas- en nierontsteking

Yersinia:

3 van de 11 soorten voegen mensen schade toe. Een van hen is de oorzaak van de pest. Ze komen vaak bij varkens voor, van waar de overdracht plaats vindt aan de mensen. Hun infectie leidt vaak tot gewrichtspijn, die complementair is met de atretische gewrichtspijn van borreliose.

Tanden en vullingen kunstgebitten:

Ontstekingen in de mondholte en onverdraagzaamheid voor kunstgebitten materiaal vormen een zware last op het immuunsysteem. Bijvoorbeeld, schadelijke kiemen kunnen vanuit de mondholte via het bloedstroom het organisme binnendringen en, o. a. hart, vaat aandoeningen en reuma veroorzaken. De bacterie veroorzaakte ontsteking van de tandbevestigingsapparaat (periodontitis), evenals dode en wortel behandelde tanden dragen bij tot de immuunsysteemverzwakking.

Een tand sterft wanneer de binnenkant door bacteriën wordt besmet en ontsteekt. Vaak wordt de dode tand in de mondholte bewaard en behandeld met tandheelkunde. Als de reiniging van de tand en de wortel niet grondig genoeg is, blijven vaak bacteriën achter. Zelfs

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

als de dode tanden goed worden verwerkt, vormen ze een last op het immuunsysteem en kunnen ze allergieën en ongemak veroorzaken in de kaakholtes en in de blaas.

Zelfs hoogwaardige kunstgebitten gemaakt van metaal-, goud-, platina- of palladium geven in de loop van de tijd metaalionen af, die via de darm de gehele organisme binnendringen en daar opgeslagen worden. Omdat het immuunsysteem actief tegen metaalionen werkt, kunnen immunoreacties optreden. Het wordt als metalen vergiftiging beschouwd wanneer de hoeveelheid metaal in het speeksel de toxicologische grenswaarden overschrijdt.

De belasting van het immuunsysteem wordt ook veroorzaakt door de behandeling van tanden met amalgaam. Het werd vele decennia als onschadelijk beschouwd, hoewel het basismateriaal kwik is. Het giftige kwik wordt door de jaren heen afgegeven vanaf de amalgaamvulling of elektrolytisch vrijgegeven van de tanden. Een deel van het vrijgekomen kwik wordt uitgescheiden van het lichaam, het andere deel wordt in de organen en de hersenen gedeponeerd. Dit leidt over de tijd tot geleidelijke vergiftiging en schade aan het immuunsysteem en zenuwstelsel.

Directe negatieve invloed op het organisme heeft het, als naast amalgaam ook nog andere metalen in de tanden worden/zijn verwerkt. De verschillende metalen maken volgens hun plaatsing in het periodieke systeem van de elementen verbindingen - ionenuitwisseling. Dit wordt gedaan door elektronen van het hoogwaardige materiaal naar het minderwaardige materiaal af te geven. Het speeksel vormt de elektrische geleider voor dit elektrontransport. Er is een zwakke stroomflow in de mondholte van de getroffen persoon. Omdat elke individuele tand via een zenuwbanen verbonden is met een orgaan, werkt deze stroom op het orgaan en beïnvloedt het duurzaam. De gevolgen zijn niet alleen het constante ongemak maar ook de lichamelijke energiegebrek.

Borreliose behandeling - Borreliose therapie:

Borreliose is een alomvattende ziekte van het organisme, dat door zijn ernst alleen behandeld zal worden met de hulp en het advies van een ervaren therapeut.

De verzwakking van het immuunsysteem door de infectie wordt gedetailleerd beschreven op deze website en of in dit document. De patiënt kan de lange termijneffecten van de borreliose op het immuunsysteem conditioneel en alleen in individuele gevallen en in overleg met de therapeut tegengaan. De patiënt moet het belang van zijn immuunsysteem herkennen en, indien mogelijk, zijn levensgewoontes aanpassen aan de ziekte.

Deze omvatten:

- Een gezond en evenwichtig voeding
- Zuurstofabsorptie in de vrije natuur
- In een optimaal geval, buiten sporten
- Regulering van het zuur-base-evenwicht
- Gifstoffen afvoeren

<http://www.hp-beaumont.eu>

<http://infosite.hp-beaumont.eu>

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Zuur-base-evenwicht:

Zuur en basen bevatten een bepaalde hoeveelheid waterstofverbindingen, die als pH kunnen worden gemeten. In het menselijk organisme is de pH waarde neutraal tussen 7,37 en 7,45. Waarden onder 7,37 zijn "zuur" en boven 7,45 "basisch". Het bindweefsel, het bloed, de longen en de excretieorganen werken altijd samen om te voorkomen dat het lichaam verzuurt. Hun overbelasting door zuren zorgt ervoor dat slakken en toxines in het bind- of vetweefsel worden opgeslagen om ze later te neutraliseren en te verwijderen. Als echter te veel zuren aan het lichaam worden toegevoegd, worden de slakken op de gewrichten en spieren gedeponeerd. Het bindweefsel en de huid worden ouder en verslappen. Het bloed kan ook zuur worden en zijn schijfvormige rode bloedcellen worden stijf en inflexibel. Als gevolg daarvan treden ze niet meer onbelemmerd in de kleinste bloedvaten. Als gevolg hiervan ontstaan doorbloedingsstoringen op de handen en voeten. Als de aangetaste persoon bovendien een zware roker is, sterven de ver af gelegen cellen en het weefsel af. Bijvoorbeeld, zuurstoftekort kan leiden tot myocardinfarct. De verzuring wordt tegengegaan door regelmatig verblijf in de frisse lucht - sporten - en een evenwichtig voeding, basebaden en thee en/of andere natuurlijke middelen.

Ontgiften en ontslaken:

Een voorwaarde voor het aangetaste organisme om borreliose tegen te gaan is geen overbelasting en geen overmatig immuunsysteem. Om het immuunsysteem weer ongestoord te laten werken, moet het opgeschoond worden. Dit betekent dat het vrijkomt van tal van verontreinigende stoffen die zonder onderbreking in het lichaam kunnen worden vrijgegeven en dat de verontreinigende stoffen die al in het organisme gedeponeerd zijn, zoveel mogelijk verwijderd worden. Er moeten maatregelen worden genomen om de toxines door de urine- en ontlastingskanalen te verwijderen, evenals door de huid.

De borreliose therapie in onze praktijk:

Extra storende invloeden op het organisme en de huidige fase van Borrelia infectie testen wij in eerste instantie via een [levend bloedanalyse \(donkerveldmicroscopie volgens Prof. Enderlein\)](#) en urineonderzoek, verdere belastingen kunnen wij ook via bio resonantie en biofeedback onderzoeken. De aanwezigheid van extra storingen bepaalt uiteindelijk de individuele aanpak van de therapie.

Deze bestaat voornamelijk uit een voorbereiding met natuurlijke producten vanuit thuis en die u op uw eigen gevoel en snelheid kunt toepassen, verder [frequentetherapie volgens Dr. Royal Rife](#), bio resonantie, homeopathie en - indien nodig - een verandering in het eetgedrag. Verder bieden wij ook nog ondersteunende therapieën aan. Het voordeel van deze best wel zachte therapie methoden is dat er geen aanvullende immuunsysteem-verzwakking op het organisme hebben, zoals bij antibiotica, maar het immuunsysteem wordt intensief en positief beïnvloed en versterkt. De borreliose wordt inclusief de Co infecties behandeld en ook de eventueel bestaande bijkomende factoren worden succesvol geëlimineerd. De verklaarde therapieprocedures zijn volledig pijnloos en ook de organismen van kinderen spreken direct en succesvol op de therapie methoden aan.

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

In onze natuurpraktijk zijn slechts een kleine aantal afspraken en behandelingen nodig voor een conventionele borreliose infectie, zodat de eerste veranderingen snel worden vastgesteld. Het grootste gedeelte doet u vanaf thuis. Door de individuele aanpassing van onze borreliose-therapie op het respectievelijke gewonde organisme gaat de behandeling voorzichtig en is goed verdraagbaar. Mogelijke bijwerkingen worden geëlimineerd en door de extra interfererende invloeden te elimineren, kan zich weer een algemene goede lichamelijke constitutie herstellen.

De procedure van de conventionele geneeskunde tegen borreliose "ziekte van Lyme"

Borrelia deelt zich zeer traag in vergelijking met de meeste bacteriën (Staphylococci en Streptococci), maar elke 12 tot 24 uur. Dit komt door hun lage onvatbaarheid door antibiotica, omdat dit gewoonlijk alleen tijdens de voortplantings- of cel verdelingsfase werkt. Borrelia nemen geen deling als de lichaam milieuomstandigheden niet goed zijn voor hen. De weigeringsgedrag kan gedurende 10 maanden blijven. Als het lichaam milieuomstandigheden echter borrelia bevorderend zijn, delen ze zich cyclisch elke 28 dagen. Bacteriën delen zich ter vergelijking, om de 20 minuten.

Door de lange delingspauzes is het voor de conventionele geneeskunde niet anders mogelijk als de antibiotica dagelijks en over een periode van maximaal 1,5 jaar antibiotica toe te dienen om op het juiste moment wat vlagen te kunnen pakken. In sommige gevallen wordt de antibiotica zelfs intraveneus toegediend. Meestal worden door de conventionele geneeskunde Doxycycline, Tetracycline, Minocycline of Amoxicilline gebruikt. In de conventionele geneeskunde is de mening,, dat, als een vroegtijdige antibiotica tegen borreliose wordt gebruikt, de kans groter is dat de pathogenen in aantal decimeren.

Doxycycline is een van de breed spectrum antibiotica van tetracycline. De tetracycline remt de productie van eiwitstoffen, zodat ze niet kunnen vermenigvuldigen bij de toepassing van bacteriën. In de meeste gevallen wordt doxycycline bij borreliose gedurende ten minste twee maanden gegeven.

Bijwerkingen zijn vaak:

- Schimmelinfectie
- Diarree
- Koorts
- Huiduitslag
- Overreacties van de huid ten opzichte van zonlicht
- Tandverkleuringen door de lange duur van de behandeling
- Tandenglazuurbeschadiging en cariës
- Schade aan botten en tanden bij zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven licht verlaagde suiker bij suikerziekte
- Mogelijke tandverkleuringen en cariës gevoeligheid bij kinderen jonger dan 12 jaar

Praktijk voor natuurlijke en biologische geneeskunde

Hp. P. Beaumont

Antibiotica vernietigen gewoonlijk niet alleen het 'kwaad' maar ook het 'goed' in het lichaam. Door antibiotica te geven, probeert de conventionele geneeskunde de *Borrelia* te doden. Anderzijds worden de gezondheid bevorderende bacteriën ook gedood in de darm, die bewezen de beste natuurlijke bescherming tegen schimmelinfectie in het lichaam zijn. Het fysieke beschermingsapparaat in de darm is verzwakt, wat voortdurend bezig is om de verspreiding van de bacteriën te voorkomen. Ziekteverwekkers kunnen meer vermenigvuldigen en er kunnen zich meer allergieën vormen.

Patiënten die borreliose hebben en behandeld worden met antibiotica, moeten zich bewust zijn van de gehoorcellen-schadelijke effecten van antibiotica en daarom onnodige geluidsniveaus vermijden.

Omdat de symptomen van borreliose na de antibiotica behandeling na een tijdje weer opvlammen, wordt aan het kant van de conventionele geneeskunde, o. a. met het post-Lyme syndroom "PLS" betoogt.

Eerste verergering / Herxheimer reactie:

De Herxheimer reactie kan optreden door de toediening van een antibioticum en/of een natuurlijk product na de eerste behandeling van een organisme. De reactie gebeurt op een moment dat *Borrelia* sterft en toxinen vrijlaat. Vaak hoort de verergering van de symptomen die voor deze tijd al bestonden bij de therapie. De nieuwe symptomen omvatten:

- Rillingen
- Lichte koorts
- Gewrichts- en spierpijn
- Lage bloeddruk
- Algemene malaise
- Verergering van symptomen van de besmettelijke ziekte

De Herxheimer reactie kan één dag duren tot een paar dagen. Hoe sterk de reactie plaatsvindt in het getroffen organisme hangt o. a. af van de mate waarin hij bovendien belast is met co-infecties. Deze omvatten bijvoorbeeld de acute toestand van:

- de lever
- de gal
- de nieren
- de zuurtegraad
- de zware metaalvergiftiging